

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 104/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. mája 2003 predbežne prerokoval sťažnosť I. R., bytom K. n. I., zastúpenej advokátom JUDr. V. N., V. K., ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 72/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. apríla 2003 doručená sťažnosť I. R., bytom K. n. I. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. V. N., V. K., ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 72/01.

Sťažovateľka odôvodňuje svoju sťažnosť tým, že 16. marca 2001 podala okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti výpovede.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta postup okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 72/01, v ktorej uznesením č. k. 9 C 72/01-46 z 13. septembra 2002 konanie vo veci jej žaloby zastavil. Sťažovateľka proti uzneseniu okresného súdu podala 15. októbra 2002 odvolanie, o ktorom nebolo ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu na Krajskom súde v Nitre rozhodnuté. Sťažovateľka ústavný súd žiada, aby prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd v Nitre nekonaním vo veci sp. zn. 9 C 72/01 porušil právo I. R. na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako jej právo na prejednanie veci súdom v primeranej lehote zaručené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Slovenská republika – Ministerstvo spravodlivosti SR je povinná z titulu primeraného finančného zadosťučinenia zaplatiť I. R., bytom K. n. I. čiastku 100.000,- Sk do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky zistil, že rozhodnutie okresného súdu č. k. 9 C 72/01-46 z 13. septembra 2002, ktorým malo byť porušené ústavné právo sťažovateľky, nadobudlo právoplatnosť 22. apríla 2003.

Ústavný súd konštatuje, že formálna právoplatnosť síce nastala až doručením rozhodnutia, ale stav právnej neistoty sťažovateľky sa odstránil 13. septembra 2002, keď rozhodol okresný súd, a krajský súd toto rozhodnutie potvrdil 28. februára 2003, teda pred doručením sťažnosti ústavnému súdu (II. ÚS 31/03).

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo alebo ešte pretrváva. Ak v čase prerokovania sťažnosti na ústavnom súde už nedochádza k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo

zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prerokovanie veci v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. apríla 2003, pričom rozhodnutie okresného súdu č. k. 9 C 72/01-46 nadobudlo právoplatnosť 22. apríla 2003, z čoho je zjavné, že v čase predbežného prerokovania sťažnosti na ústavnom súde tvrdené porušovanie práv sťažovateľky už netrvalo.

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou návrhu na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľka domáha jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2003